

پرده‌برداری از یک ماجرای تاریخی رسانه‌ای نشده

۲۲ آذر ۱۳۹۳ ساعت ۱۲:۰۳

در تاریخ ۳۰ اکتبر ۱۸۸۴ ساعت ۱۴:۳۰ نیروهای پلیس دولت استعماری انگلستان به روی ۶۰۰۰ نفر از زنان، مردان و کودکانی که در مراسم عزای امام حسین(ع) در منطقه سن فرناندو و در خیابان سیپرو شرکت کرده بودند، تیراندازی کردند.

کلمه «حوسی» یا به زبان انگلیسی (Hosay) نامی برگرفته است از نام امام حسین(ع) است که برای مراسم عزاداری اباعبدالله شیعیان مسلمان ساکن در ترنیداد و توباگو به کار می‌رود. این مراسم هر ساله بیشتر در مناطقی مانند سنت جیمز، شمال غربی ترنیداد و منطقه سردوس در جنوب غربی ترنیداد برگزار می‌شود، البته به تازگی این مراسم در بقیه نقاط آن کشور نیز احیا شده است.

از دهه‌های ۱۸۵۰ نماد و ماکتی از مسجدی که از کاغذ و پولک‌های زرق و برق‌دار ساخته شده بود به نام «تدجاج» (Tadjah) در خیابان‌های شهر به همراه ضرب‌های ثابت و منظم طبل گردانده می‌شود. این فعالیت‌ها همه نمادی از عزاداری برای شهادت امام حسین(ع) است.

سه روز آخر این مراسم‌ها که مانند بسیار از کشورها در ۱۰ روز برگزار می‌شود به انداخته شدن این نماد در طلوع آفتاب روز دهم در دریا خاتمه پیدا می‌کند.

البته این مراسم فقط مخصوص شیعیان و مسلمانان این کشور نیست بلکه همه ادیان و عقاید موجود در ترنیداد و توباگو در این مراسم شرکت می‌کنند و به نوعی این مراسم به عنوان یکی از ابعاد فرهنگ آن کشور پذیرفته شده است.

البته باید به این نکته توجه کرد که ریشه اینچنین برنامه‌ها و یادآوری محرم در این کشور به مهاجرت کارگران هندو به این کشورها در زمان استعمار انگلستان بر می‌گردد. این کارگران ابتدا در سال ۱۸۳۸ به گویان آمده و پس از آن در سال ۱۸۴۵ ترنیداد و توباگو را به عنوان مقصد بعدی خودشان انتخاب کردند. اولین باری که مراسم «حوسی» در این مناطق دیده شد به تاریخ ۱۸۵۴ باز می‌گردد که پس از یازده سال حضور این کارگران در این کشورها رخ داده است.

پس از رهایی بردگان و حذف برده‌داری در انگلستان، صاحبان انگلیسی مزارع ترنیداد، محل جدیدی برای کار بودند. در سال

۱۸۳۹ دولت انگلستان تعدادی از هندوستانی‌ها را برای اعزام به ترنیداد برای کار در آن مزارع جمع‌آوری کرد. آن کارگران موظف می‌شدند که برای چند سال مشخص به شکل قراردادی برای ۶ روز هفته در طول ۳ سال در عوض ۱۳ سنت برای آن شرکت‌ها و سرمایه‌داران کار کنند.

در دهه ۱۸۸۰ مقامات استعماری انگلستان نسبت به تجمعات مردمی حساس شدند و در سال ۱۸۸۴ نیز یک فرمان عمومی برای عدم برگزاری مراسم «حوسی» صادر کردند.

این مسئله باعث شد که صدها نفر از کارگرانی که تمام سال وقت خود را برای آماده کردن نماد محرم خودشان یعنی «تدجاح» (Tadjah) صرف کرده بودند برای کسب اجازه از دولت استعماری برای برگزاری این مراسم دور هم جمع شوند.

زمانی که همه پیشنهادات این کارگران توسط دولت استعماری آن زمان به دلایلی مانند عدم توجه یا منع رد شد، کارگران «تدجاح» (Tadjah) را با فشار به خیابان آوردند که باعث شد بعد از مدتی اجازه برگزاری این مراسم در برخی از ایالت‌ها صادر شود.

با وجود این شرایط در تاریخ ۳۰ اکتبر ۱۸۸۴ ساعت ۱۴:۳۰ نیروهای پلیس دولت استعماری انگلستان به روی ۶۰۰۰ نفر از زنان، مردان و کودکانی که در مراسم عزای امام حسین(ع) در منطقه سن فرناندو و در خیابان سیپرو شرکت کرده بودند، تیراندازی کردند. بر اساس اطلاعاتی که به دست آمده است حدود ۲۲ نفر در شلیک‌های اولیه کشته شده‌اند و همچنین ۱۲۰ نفر زخمی نیز از این حملات برجای مانده است.

آن عزاداران هندی در این مسیر با نیروهای انگلیسی تحت امر Bowles Major از هنگ شمالی اول استانفوردشایر برخورد کرده بودند. رئیس کلانتری آن منطقه به نام چایلد زمانی که دستور پراکنده شدن مردم را داد اما این اتفاق نیافتد، دستور شلیک به مردم را صادر کرد. نیروهای نظامی مردم را دوبار به رگبار بستند.

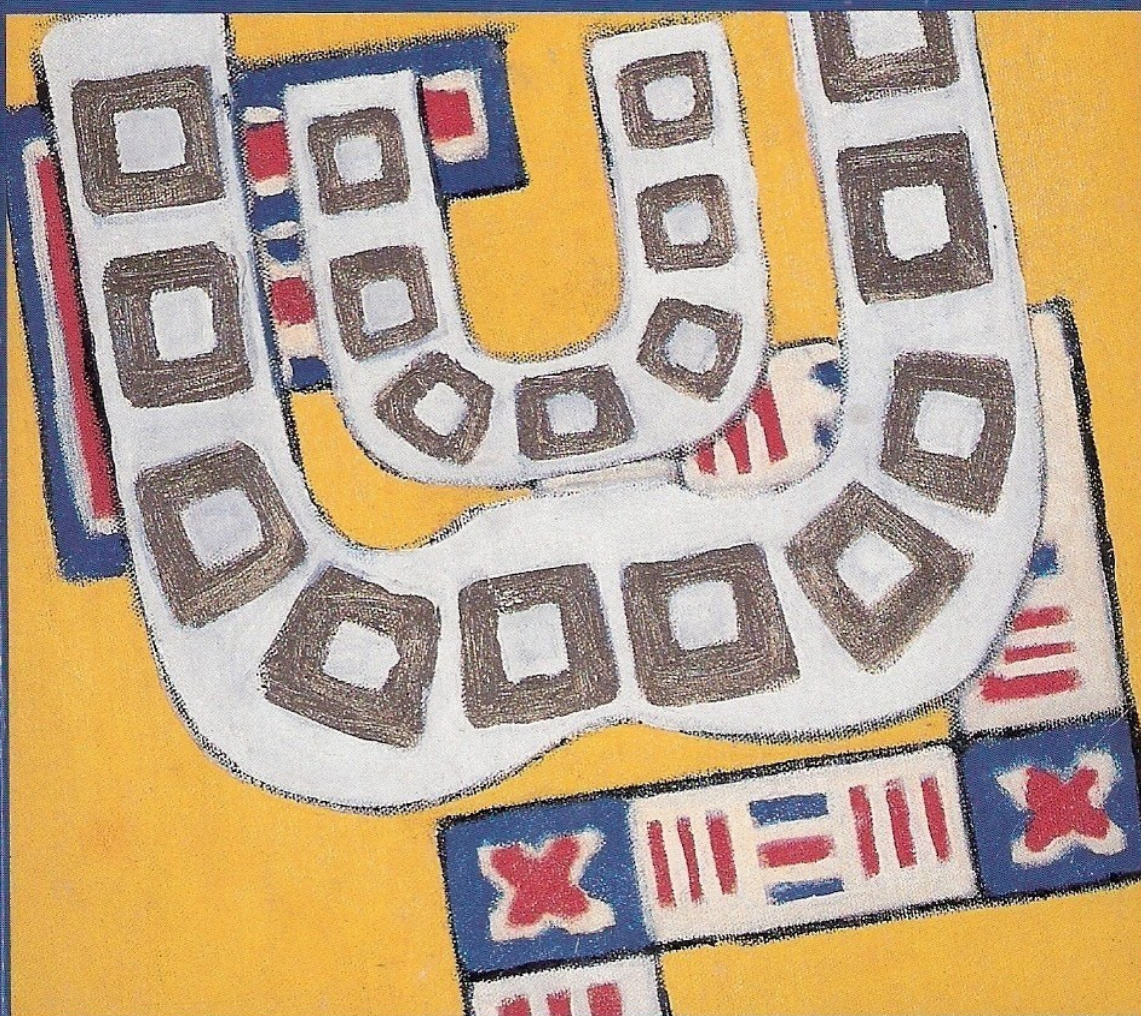
همچنین یک دسته دیگر نیز در این اتفاقات مورد حمله نیروهای نظامی انگلستان قرار گرفت. این دسته که در منطقه مون ریوس قرار داشته‌اند نیز با گروهی از سربازان انگلستانی مواجه می‌شوند که آنها نیز از طرف سربازان به گلوله بسته می‌شوند.

این اتفاق در منابع تاریخی ترنیداد به نام «قتل عام محرم» و در منابعی که سوابق استعماری انگلیس را به ثبت رسانده است به نام «شورش حوسی» ثبت شده است.

همچنین کتاب‌هایی نیز در این زمینه منتشر شده است که یکی از شاخص‌ترین آنها کتابی با عنوان Tombs Bloodstained The منتشر زمینه این در است شده نوشته هندو محقق سینگ کلونین توسط که ۱۸۸۴ The Muharram Massacre in Trinidad

Warwick University Caribbean Studies

Bloodstained Tombs: The Muharram Massacre 1884

Kelvin Singh

منبع: تسنیم

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۲۸۹۴۸/پردار-پیک-ماجرای-یک-پردار-پرده/۲۸۹۴۸>